

Protokół nr 54/2023
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 13 marca 2023 roku
od godziny 12.00

BRM-DPP.0012.12.4.2023

Dnia 13 marca 2023 r. od godziny 12.00 odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Wrocławia.

Na ogólną liczbę 7 członków Komisji, nieobecna była radna Jolanta Niezgodzka.

Lista radnych , którzy wzięli udział w posiedzeniu stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Lista osób uczestniczących w posiedzeniu stanowi załącznik nr 2 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad:

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Rozpatrzenie skarg do WSA:

1. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty - druk nr 1818/23,
2. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty - druk nr 1836/23,
3. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie

metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty - druk nr 1842/23.

III. Rozpatrzenie skarg :

1. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1819/23,
2. skargi na Dyrektora Zespołu Szkolno – Przedszkolnego nr 12 we Wrocławiu- druk nr 1820/23,
3. skargi na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego - druk nr 1821/23.

IV. Przyjęcie protokołów nr 52 i 53 z poprzednich posiedzeń

V. Wolne wnioski

Ad I. Przewodniczący Komisji otworzył posiedzenie i stwierdził kworum niezbędne do podejmowania prawomocnych decyzji. Następnie Przewodniczący zgłosił wniosek o dodanie po pkt. III – nowego pkt. IV Sprawozdanie z działalności Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w 2022 r. i zmianę odpowiednio numeracji. Komisja jednogłośnie przyjęła w/w zmianę do porządku obrad posiedzenia.

Ad II. Komisja rozpatrzyła poniższe skargi do WSA:

1. skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty - druk nr 1818/23.

Zreferowała : Kierownik Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego Wrocławia

Pismem z dnia 20 lutego 2023 r. (...) * (dalej: „Skarżący”) złożył skargę w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty

Skarżący zaskarżonej uchwale zarzuca:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

a. art. 6k ust. 2a pkt. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez przekroczenie ustawowego upoważnienia i ustanowienie kwoty opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wyższej niż ustawowy limit tj. w wysokości 41,24 , podczas gdy opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi może wynosić maksymalnie 2 % przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem tj. 41,239 zł,

b. art. 6k ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez arbitralne uchwalenie maksymalnych stawek za gospodarowanie odpadami komunalnymi bez uwzględnienia ustawowych kryteriów i rzeczywistych kosztów podczas gdy organ stanowiący - powinien wziąć pod uwagę liczbę mieszkańców zamieszkujących dana gminę, ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych , koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi czy przypadki, w których właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie, w szczególności to, że na niektórych nieruchomościach odpady komunalne powstają sezonowo.

c. art. 6q ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez jego niezastosowanie i zaokrąglenie kwoty opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi z kwoty 41,239 zł do kwoty 41,24 zł podczas gdy zaokrąglenie opłaty jest sprzeczne z przepisem prawa,

d. art. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 7 Konstytucji RP w zw. z art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych poprzez nadużycie zaufania obywateli do państwa oraz zasady ochrony bezpieczeństwa prawnego poprzez uchwalenie nowej stawki daniny publicznej w dniu 22 grudnia 2022 r. oraz jej publikacje w dniu 3 stycznia 2023 r. tj. w tym sama mym roku, w którym miała zacząć obowiązywać, podczas gdy zasady te mają zapewnić jednostce zabezpieczenie możliwości rozporządzenia interesami życiowymi przy uwzględnieniu regulacji podatkowych znanych podatnikowi przed rozpoczęciem roku podatkowego,

e. art. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 88 Konstytucji RP poprzez nadużycie zaufania obywateli do państwa oraz zasady ochrony bezpieczeństwa prawnego i niedochowanie odpowiedniej staranności wymaganej od organów stanowiących Gminy przy wprowadzaniu nowej stawki daniny publicznej poprzez brak zachowania odpowiedniego *vacatio legis*.

Stanowisko w sprawie zajął Dyrektor Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej : Dyrektor) pismem z dnia 10 marca br.

Poniżej uzasadnienie Dyrektora do poszczególnych zarzutów skargi:
Zarzut 1 a)

Uchwała nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2023 r. poz. 45 oraz poz.426), nie narusza art. 6k ust. 2a pkt. 1) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r., poz. 2519) w zw. z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023, poz. 40). Stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi określona w uchwale

nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty, w wysokości 41,24 zł za każdą osobę zamieszkującą daną nieruchomość, została uchwalona zgodnie z ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022, poz. 2519) oraz wyrażoną w niej zasadą, że stawka ta nie może przekroczyć stawki maksymalnej określonej na poziomie 2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem. Przeciętny miesięczny dochód rozporządzalny na 1 osobę ogółem w 2021 r. wyniósł 2061,93 zł, a zatem biorąc pod uwagę system monetarny obowiązujący w Polsce, kwotę 41,2386 zł należało wyrazić w zł tj. 41 złotych i 24 grosze. W

konsekwencji stawka maksymalna wynosi 41,24 zł. W myśl art. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego, od 1 stycznia 1995 r. wprowadzono nową polską jednostkę pieniężną o nazwie złoty, który dzieli się na 100 groszy.

Nie można zatem zgodzić się ze Stroną Skarżącą, że właściwą stawką mogłaby być stawka w wysokości 41,239 zł, albowiem nie istnieje w polskim systemie płatniczym możliwość określania wysokości stawki czy kwoty opłaty do trzech miejsc po przecinku. Różnica pomiędzy wyliczoną zgodnie z art. 6k ust. 2a pkt 1) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, stawką opłaty, a wskazaną przez Skarżącą wysokością stawki, wynosi 0,001 zł, a więc o mniej niż 1 grosz, tj. kwotę niemożliwą do wyrażenia w walucie polskiej. Na marginesie zauważyć należy, że sama Strona Skarżąca dokonała przeliczenia stawki do trzech miejsc po przecinku, a nie do czterech, tak jak wynika to z matematycznego wyliczenia.

Ponadto zgodność z przepisami przyjętej uchwały potwierdza przeprowadzony proces legislacyjny oraz tryb nadzorczy, w wyniku którego jej zapisy nie zostały zakwestionowane przez Wojewodę Dolnośląskiego ani Regionalną Izbę Obrachunkową we Wrocławiu.

Zarzut 1 b)

Nie sposób się również zgodzić z zarzutem Strony Skarżącej, że Rada Miejska Wrocławia ustalając nową metodę obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i określając stawki opłaty, naruszyła art. 6k ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i nie uwzględniła ustawowych kryteriów, o których mowa w art. 6k ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Szczegółowe uzasadnienie do projektu uchwały w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty zawiera dogłębną analizę, w tym zakresie. Dotyczy to zarówno kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, ilości wytwarzanych na

terenie gminy odpadów komunalnych, a także zmian w strukturze ludnościowej Wrocławia.

Równocześnie odnosząc się do zarzutu dotyczącego ustalenia nowej stawki pomimo braku rozstrzygnięcia przetargu nieograniczonego na odbiór, zbieranie, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych zauważyć należy, że Gmina Wrocław, w imieniu i na rzecz której działa Ekosystem sp. z o.o., unieważniła to postępowanie na podstawie art. 255 pkt 3) ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1710 ze zm.), zgodnie z którym „Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty”. W oparciu o art. 222 ust. 4 ustawy prawo zamówień publicznych, przed otwarciem ofert, udostępniono informację, że na sfinansowanie zamówienia zamierza się przeznaczyć kwotę dostępną w budżecie Gminy Wrocław w wysokości: 12 500 000,00 zł brutto dla każdego sektora. Wskazana kwota została przez Zamawiającego podana z uwzględnieniem środków budżetowych jakie Gmina Wrocław miała zabezpieczone w bieżącym okresie na sfinansowanie zamówienia, jednocześnie przewidując, że będące w jej dyspozycji środki finansowe będą w znacznym stopniu niewystarczające na pokrycie przyszłych, planowanych zobowiązań w zakresie świadczenia usług odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych, podjęto wyprzedzająco działania zmierzające do zapewnienia większych środków budżetowych na sfinansowanie zamówienia. Jednocześnie podjęta w dniu 22 grudnia 2022 r. przez Radę Miejską Wrocławia uchwała w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty, ma na celu zwiększenie środków budżetowych, które mogą zostać przeznaczone na realizację usługi odbioru odpadów komunalnych i ich zagospodarowania w gminie Wrocław tj. służyć pokryciu przyszłych i

planowanych zobowiązań z tytułu odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Uwzględnienie regulacji z tej uchwały przed otwarciem ofert było niemożliwie, albowiem weszła ona w życie z dniem 1 lutego 2023 r., a więc po upływie terminu otwarcia ofert w przedmiotowym postępowaniu. Złożone w czterech postępowaniach przetargowych oferty w znacznym stopniu przewyższyły nie tylko szacunki i przewidywania Gminy Wrocław, ale i możliwości pozyskania środków finansowych dedykowanych realizacji tego celu. Nie jest zatem zgodne z prawdą twierdzenie, Skarżącej, że Gmina Wrocław na sfinansowanie zamówienia na odbiór odpadów komunalnych przeznaczyła 50.000.000,00 zł, albowiem kwota wskazana podczas otwarcia ofert w przedmiotowym postępowaniu obejmowała jedynie bieżące środki zabezpieczone w budżecie Gminy na przedmiotowe zadanie, bez uwzględnienia wpływów m.in. z wymienionej wyżej uchwały Rady Miejskiej, które pozwolą na zbilansowanie się systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Dyrektor podkreślił, że zgodnie z treścią art. 6r ustawy o utrzymaniu czystości porządku w gminach dochód pochodzący z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi w całości może być przeznaczony jedynie na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

Zarzut 1 c)

Zgodzić się należy, że zgodnie z art. 6q ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, kwota opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie podlega zaokrągleniu. Ustalona zatem na podstawie art. 6k ust. 2a pkt 1) stawka opłaty wynosi 41,24 zł i zgodnie z ww. art. 6q ust. 2 nie podlega zaokrągleniu.

W tym miejscu podkreślić należy – co umknęło Stronie Skarżącej – że ustawodawca celowo w przepisie art. 6k ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach posłużył się dwoma pojęciami tj.: "stawki maksymalnej" opłaty oraz "stawki" opłaty, którą rada gminy określa w uchwale. W konsekwencji pojęciom tym nie można przypisywać tego samego znaczenia ani tej samej roli

jaką pełnią w wykładni omawianego przepisu. Z przepisu art. 6k ust.2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika, że Rada Gminy ustala stawki opłat w wysokości nie wyższej niż maksymalne stawki opłat, które za odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny wynoszą za miesiąc, w przypadku metody uwzględniającej liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość - 2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem – za mieszkańca.

Racjonalne jest zatem twierdzenie, że nie było zamiarem ustawodawcy bezpośrednie określenie, że "stawka opłaty" za odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny, w przypadku metody uwzględniającej liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, nie może przekroczyć kwoty wyrażonej jako 2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę (w warunkach niniejszej sprawy jest to kwota 41,2386 zł).

Skoro w cytowanym przepisie ustawodawca posłużył się dodatkowo zapisem, że Rada Gminy ustala stawki opłat w wysokości nie wyższej niż maksymalne stawki opłat, które wynoszą 2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę, to za zgodną z tym przepisem należy uznać metodę wykładni, w wyniku której "stawka maksymalna" wynosi 41,2386 zł (tj. $0,02 \times 2061,93$ zł), a przyjęta w uchwale stawka opłaty wyrażona w polskim systemie monetarnym wynosi 41,24 zł. Nie sposób zgodzić się ze Stroną Skarżącą, że w uchwale Rada dokonała nieuprawnionego zaokrąglenia w tym zakresie, w szczególności niezgodnego z przepisem art. 6q ust. 2, który odnosi się do kwestii zaokrąglenia opłaty za gospodarowanie odpadami, a nie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami.

Z kolei żaden przepis ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie wskazuje w jaki sposób należy wyliczyć wysokość stawki opłaty poza omawianym przepisem art. 6k ust. 2a i wskazaną wartością 2% który odnosi się do "stawki maksymalnej" a nie stawki, do określenia której uprawniona jest Rada Gminy. W takim wypadku należy zatem stosować ogólne zasady matematyczne

dotyczące wyrażania wyników mnożenia w częściach setnych (możliwych do wyrażenia w złotych i groszach) w przypadkach, gdy wynik tego mnożenia jest wartością wyrażoną z dokładnością do części tysięcznych bądź większych.

Prawidłowość zastosowania omawianego przepisu w opisany wyżej sposób potwierdza obok wykładni językowej również wykładnia systemowa. W przypadku podatku VAT, kwoty podatku wykazuje się w złotych, a kwoty wykazywane w fakturze zaokrągla się do pełnych groszy, przy czym końcówki poniżej 0,5 grosza pomija się, a końcówki od 0,5 grosza zaokrągla się do 1 grosza.

Podobnie do kwestii "zaokrągleń" wartości po przecinku (części tysięcznych) które nie mogą być wyrażone w walucie polskiej odnosiły się sądy administracyjne m.in. w wyroku WSA w Warszawie z dnia 10 grudnia 2008 r. sygn. akt III SA/Wa 2021/08, w którym sąd stwierdził, że ustalenie metody zaokrąglania ma na celu to, aby w obrocie prawnym i ekonomicznym nie pojawiały się wartości mniejsze od jednego grosza oraz, że przyjęta zasada zaokrąglania ma przede wszystkim uzasadnienie praktyczne, bowiem w przypadku dużych kwot można spotkać się z sytuacją, że obliczona arytmetycznie podstawa opodatkowania lub kwota podatku zawiera w sobie ułamek grosza.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że ustawodawca przewidział też inne metody wyrażania części ułamkowych dot. opłat, podatków oraz stawek obowiązujących w przepisach podatkowych. Co jednak istotne z punktu widzenia prowadzonych rozważań są to zawsze uregulowania wprowadzone przepisami ustawowymi.

Generalną zasadę wyrażania podstaw opodatkowania kwot podatków, odsetek itp. odnaleźć można art. 63 § 1 Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2022, poz. 2651), który stanowi, że „podstawy opodatkowania, kwoty podatków, odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, oprocentowanie nadpłat oraz wynagrodzenia przysługujące płatnikom i inkasentom zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50

groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.”

Regulacja ta nie odnosi się, co istotne z punktu widzenia przedstawionego zarzutu, do stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ani samej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi z uwagi na przepis art. 6q ust. 2, który wprost wskazuje, że opłata ta nie podlega zaokrągleniu i z tego względu jest przepisem o charakterze *lex specialis*.

Zasady zaokrąglania stawek podatkowych odnaleźć można z kolei w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023, poz. 70).

W przedmiocie corocznej waloryzacji stawek podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych ustawodawca wskazał, że podlegają one zaokrągleniu w górę do pełnych groszy (por. art. 20 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Powyższą regulację również należy uznać za odstępstwo od zasady ogólnej (matematycznej), której ustawodawca nie zdecydował się wyrazić w przepisach rangi ustawy, gdyż jest to kwestia techniczna jak słusznie wskazują sądy administracyjne. Jedynie wyjątki od tej zasady wymagały w ocenie ustawodawcy odrębnej regulacji ustawowej.

Reasumując, przy braku precyzyjnej regulacji ustawowej, odnoszącej się do zasad odczytania stawki maksymalnej, której wysokość w ocenie Skarżącej wynosi 41,239 zł,

Rada słusznie przyjęła stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dokonując jedynie technicznej czynności wyrażenia powyższej kwoty w walucie polskiej tj. w złotych i groszach.

Odmienne odczytanie omawianych przepisów z pewnością nie będzie zgodne z intencją ustawodawcy, który powiązał wysokość maksymalnej opłaty (możliwość jej wzrostu na przestrzeni lat) z obiektywnym wskaźnikiem obrazującym możliwości finansowe gospodarstw domowych do ponoszenia m.in. tej opłaty. Ustalanie opłaty maksymalnej w sposób opisany przez Stronę Skarżącą jedynie w pewnych przypadkach oznaczałoby, że opłata ta może

wynieść 2% dochodu rozporządzalnego, co z pewnością nie będzie postępowaniem sprawiedliwym społecznie, z uwagi na interes wspólnoty samorządowej, którą tworzą wszyscy jej mieszkańcy.

Zarzut 1 d)

Zdaniem Dyrektora chybiony jest zarzut opisany w pkt. 1 d). Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest regulowana ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a nie ustawą o podatkach i opłatach lokalnych. Opłata ta ma charakter miesięczny i za taki okres czasu jest wnoszona. Brak jest przepisu, który nakazywałby ustalenie jej wysokości na cały rok kalendarzowy i nie zezwalał na jej podniesienie/zmianę w trakcie roku.

W ustaleniu wysokości stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi znaczącą rolę odgrywają ekonomiczne kryteria i faktyczne koszty odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Może być ona zatem ustalona w trakcie roku kalendarzowego w sytuacji gdy istnieje konieczność uwzględnienia wzrostu ww. kosztów. Opłata nie jest podatkiem, jest natomiast opłatą/daniną publiczną, do której stosuje się przepisy ordynacji podatkowej. (wyrok WSA I SA/Rz 547/22).

Zarzut 1 e)

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłoszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2019, poz. 1461), akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Uchwała nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z dnia 3 stycznia 2023 r. poz. 45, z datą wejścia w życie z dniem 1 lutego 2023 r., a zatem nie naruszone zostały przepisy ww ustawy. Warunkiem wejścia w życie aktu prawa miejscowego regulującego obowiązki nakładane na

mieszkańców (w tym wypadku stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi), jest ogłoszenie aktu prawa miejscowego poprzez publikację w wojewódzkim dzienniku urzędowym, przy czym wymagane vacatio legis dla takiego aktu to co najmniej 14 dni. W wypadku uchwały z 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty okres vacatio legis wyniósł 28 dni.

Mając na uwadze powyższe Komisja przyjęła wyjaśnienia Dyrektora i w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 1 radnych) postanowiła wnioskować o oddalenie skargi.

2. Następnie Komisja rozpatrzyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty - druk nr 1836/23

Zreferowała : Kierownik Wydział Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego Wrocławia

Pismem z dnia 3 marca 2023 r. (...)*(dalej : Skarżąca) złożyła skargę w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty w części , tj. w zakresie paragrafu 6, ustalającego stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne , które są zbierane i odbierana w sposób selektywny.

Stanowisko w sprawie zajął Dyrektor Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej : Dyrektor) pismem z dnia 10 marca br.

Poniżej uzasadnienie Dyrektora do poszczególnych zarzutów skargi: Uchwała nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2023 r. poz. 45 oraz poz.426), nie narusza art. 6k ust. 1 pkt. 2) w zw. z art. 6k ust. 2 pkt. 3) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r., poz. 2519).

Wymienione przez Skarżącą przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, naruszenie których zarzuca w złożonej skardze stanowią, że:

- Rada gminy w drodze uchwały ustali stawkę opłaty za pojemnik lub worek o określonej pojemności, przeznaczony do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości;
- Rada gminy, określając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, bierze pod uwagę m.in. koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6 r. ust. 2-2b i 2d.

Podjęta przez Radę Miejską Wrocławia uchwała nr LXIII/1631/22 z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty, w żadnym wypadku nie narusza w/w przepisów. Nie sposób się zgodzić z zarzutem Skarżącej, że Rada Miejska Wrocławia podejmując uchwałę działała „w oderwaniu od rzeczywistych kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi”. Szczegółowe uzasadnienie do projektu uchwały w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty zawiera dogłębną analizę, w tym zakresie. Dotyczy to zarówno kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, ilości wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych, a także zmian w strukturze ludnościowej Wrocławia. Zgodnie z art. 6r ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i

porządku w gminach, z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina pokrywa koszty funkcjonowania systemu, na które składają się koszty:

- 1) odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych;
- 2) tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- 3) obsługi administracyjnej tego systemu;
- 4) edukacji ekologicznej w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi.

Ustawodawca dopuszcza także w art. 6r ust. 2a-2d ustawy możliwość wliczenia w koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi kosztów: wyposażenia nieruchomości w pojemniki lub worki do zbierania odpadów komunalnych, utrzymywania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, utworzenia i utrzymania punktów napraw i ponownego użycia produktów lub części produktów niebędących odpadami, usunięcia odpadów komunalnych z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania i magazynowania w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wyposażenia terenów przeznaczonych do użytku publicznego w pojemniki lub worki, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych, ich opróżnianie oraz utrzymywania tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym a także organizacji i utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów. W zamian za pobraną opłatę gmina zapewnia właścicielom nieruchomości pozbywanie się wszystkich rodzajów odpadów komunalnych z terenu nieruchomości oraz przyjmowanie odpadów przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Dyrektor podkreśliła, że na ostateczną wysokość kosztów gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, będzie miał wpływ wynik przetargów na odbiór, zbieranie, transport i

zagospodarowanie odpadów komunalnych, pochodzących z Gminy Wrocław, prowadzonych przez miejską spółkę Ekosystem Sp. z o.o., która działa w imieniu i na rzecz Gminy Wrocław. Presja cenowa wykonawców spowodowała, iż szacowane koszty systemu gospodarowania odpadami komunalnymi w latach 2023-2025 kształtować się będą na poziomie znacznie wyższym niż w latach ubiegłych. Wobec powyższego, wzrost kosztów spowodował konieczność zmiany stawek opłaty dla właścicieli nieruchomości zamieszkałych i niezamieszkałych.

Ponadto zgodnie z treścią art. 6r ustawy o utrzymaniu czystości porządku w gminach dochód pochodzący z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi w całości może być przeznaczony jedynie na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

Nie budzi także wątpliwości, że uchwalone w zaskarżonej uchwale Rady Miejskiej Wrocławia stawki zostały ustalone zgodnie z dyspozycją art. 6k ust. 2a pkt 5) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Obrazuje to poniższa tabela:

	do 31 stycznia 2023 r.		stawki maksymalne zgodnie z art. 6k ust. 2a pkt. 5) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach		stawki uchwalone Uchwałą nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r.	
wielkość pojemnika /worka	selektywne	nieselektywne	selektywne	nieselektywne	selektywne	nieselektywne
worek 80 l	12,12	24,24	17,87	71,48	13,33	26,66
worek 120 l	18,19	36,38	26,80	107,20	20,00	40,00

0,06 m ³	3,17	6,34	13,40	53,60	10,00	20,00
0,08 m ³	4,23	8,46	17,87	71,48	13,33	26,66
0,12 m ³	6,34	12,68	26,80	107,20	20,00	40,00
0,24 m ³	12,69	25,38	53,62	214,48	40,00	80,00
0,36 m ³	19,04	38,08	80,42	321,68	60,00	120,00
0,66 m ³	34,92	69,84	147,44	589,76	109,99	219,98
1,10 m ³	58,20	116,40	245,74	982,96	183,32	366,64
7,00 m ³	370,41	740,82	1 563,80	6 255,20	1 166,59	2 333,18
10,00 m ³	529,16	1 058,32	2 234,00	8 936,00	1 666,56	3 333,12
16,00 m ³	846,66	1 693,32	3 574,40	14 297,60	2 666,50	5 333,00

Dyrektor ponadto wskazała, że zgodność z przepisami przyjętej uchwały potwierdza przeprowadzony proces legislacyjny oraz tryb nadzorczy, w wyniku którego jej zapisy nie zostały zakwestionowane przez Wojewodę Dolnośląskiego ani Regionalną Izbę Obrachunkową we Wrocławiu.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 1 radnych) postanowiła wnioskować o oddalenie skargi.

3. Komisja rozpatrzyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty - druk nr 1842/23

Zreferowała : Kierownik Wydział Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego Wrocławia

Pismem z dnia 7 marca 2023 r. (...)*) (dalej: „Skarżący”), złożył skargę w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty w części , tj. w zakresie paragrafu 6, ustalającego stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości, na których nie zamieszkuje mieszkańcy, a powstają odpady komunalne , które są zbierane i odbierana w sposób selektywny.

Stanowisko w sprawie zajął Dyrektor Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej : Dyrektor) pismem z dnia 10 marca br.

Poniżej uzasadnienie Dyrektora do poszczególnych zarzutów skargi: Uchwała nr LXIII/1631/22 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2023 r. poz. 45 oraz poz.426), nie narusza art. 6k ust. 1 pkt. 2) w zw. z art. 6k ust. 2 pkt. 3) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r., poz. 2519).

Wymienione przez Skarżącego przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, naruszenie których zarzuca w złożonej skardze stanowią, że:

- Rada gminy w drodze uchwały ustali stawkę opłaty za pojemnik lub worek o określonej pojemności, przeznaczony do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości;
- Rada gminy, określając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, bierze pod uwagę m.in. koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6 r. ust. 2-2b i 2d.

Podjęta przez Radę Miejską Wrocławia uchwała nr LXIII/1631/22 z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty, w żadnym wypadku nie narusza w/w przepisów. Nie sposób się zgodzić

z zarzutem Skarżącego, że Rada Miejska Wrocławia podejmując uchwałę działała „w oderwaniu od rzeczywistych kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi”. Szczegółowe uzasadnienie do projektu uchwały w sprawie metod ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek tej opłaty zawiera dogłębną analizę, w tym zakresie. Dotyczy to zarówno kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, ilości wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych, a także zmian w strukturze ludnościowej Wrocławia.

Zauważyć należy, że zgodnie z art. 6r ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina pokrywa koszty funkcjonowania systemu, na które składają się koszty:

- 1) odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych;
- 2) tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- 3) obsługi administracyjnej tego systemu;
- 4) edukacji ekologicznej w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi.

Ustawodawca dopuszcza także w art. 6r ust. 2a-2d ustawy możliwość wliczenia w koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi kosztów: wyposażenia nieruchomości w pojemniki lub worki do zbierania odpadów komunalnych, utrzymywania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, utworzenia i utrzymania punktów napraw i ponownego użycia produktów lub części produktów niebędących odpadami, usunięcia odpadów komunalnych z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania i magazynowania w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wyposażenia terenów przeznaczonych do użytku publicznego w pojemniki lub worki, przeznaczone do zbierania odpadów

komunalnych, ich opróżnianie oraz utrzymywania tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym a także organizacji i utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów. W zamian za pobraną opłatę gmina zapewnia właścicielom nieruchomości pozbywanie się wszystkich rodzajów odpadów komunalnych z terenu nieruchomości oraz przyjmowanie odpadów przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Podkreślić należy, że na ostateczną wysokość kosztów gminnego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, będzie miał wpływ wynik przetargów na odbiór, zbieranie, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych, pochodzących z Gminy Wrocław, prowadzonych przez miejską spółkę Ekosystem Sp. z o.o., która działa w imieniu i na rzecz Gminy Wrocław. Presja cenowa wykonawców spowodowała, iż szacowane koszty systemu gospodarowania odpadami komunalnymi w latach 2023-2025 kształtować się będą na poziomie znacznie wyższym niż w latach ubiegłych. Wobec powyższego, wzrost kosztów spowodował konieczność zmiany stawek opłaty dla właścicieli nieruchomości zamieszkałych i niezamieszkałych.

Jednocześnie istotne jest, że zgodnie z treścią art. 6r ustawy o utrzymaniu czystości porządku w gminach dochód pochodzący z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi w całości może być przeznaczony jedynie na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

Nie budzi także wątpliwości, że uchwalone w zaskarżonej uchwale Rady Miejskiej Wrocławia stawki zostały ustalone zgodnie z dyspozycją art. 6k ust. 2a pkt 5) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Obrazuje to tabela zamieszczona w pkt. 2

Dyrektor ponadto wskazała, że zgodność z przepisami przyjętej uchwały potwierdza przeprowadzony proces legislacyjny oraz tryb

nadzorczy, w wyniku którego jej zapisy nie zostały zakwestionowane przez Wojewodę Dolnośląskiego ani Regionalną Izbę Obrachunkową we Wrocławiu.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 1 radnych) postanowiła wnioskować o oddalenie skargi.

Ad III. Następnie Komisja rozpatrzyła poniższe skargi :

1. skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1819/23.

Dnia 8 lutego 2023 r. Pan Marek Nowak (dalej: Skarżący), złożył skargę na Prezydenta Wrocławia w przedmiocie:

- 1) nie wywiązywania się od ponad 6 lat z obowiązku opracowania i skierowania do Rady Miejskiej Wrocławia (RMW) projektu uchwały regulowanej art. 37b ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej: projekt uchwały krajobrazowej);
- 2) nie rozpatrzenia od ponad 20 miesięcy uwag złożonych do projektu uchwały krajobrazowej, naruszając art. 37b ust. 3 tej ustawy: „Wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie rozpatruje zgłoszone uwagi przez podmioty, o których mowa w ust. 2, i sporządza listę nieuwzględnionych uwag”.

Uzasadniając skargę wyjaśnił, iż w dniu 16 listopada 2015r. wystąpił z petycją do RMW o podjęcie uchwały zobowiązującej Prezydenta Wrocławia do opracowania projektu uchwały krajobrazowej. Petycja została rozpatrzenia negatywnie jako niezasadna w styczniu 2016r. We wrześniu 2016r. RMW podjęła uchwałę objętą petycją. W dniu 28 października 2020r. skarżący wystąpił do UMW o udzielenie informacji o postępach prac przy opracowywaniu projektu uchwały krajobrazowej. Zdawkowe informacje o zakończeniu prac udzielono dnia 3 listopada 2020r. bez udostępnienia dokumentów

świadczących o tym oraz nie udzielono informacji, kiedy projekt zostanie ukończony.

W dniu 4 grudnia 2020r. Skarżący złożył skargę na Prezydenta Wrocławia w związku z brakiem realizacji przez 4 lata uchwały RMW. Skarżący wskazał wówczas by RMW „powinna wdrożyć lub naprawić system monitorowania prac Prezydenta Wrocławia w zakresie realizacji jej uchwał”, gdyż nie jest stanem właściwym, żeby to obywatele musieli podejmować interwencję w takich sprawach. Skarga została rozpatrzona negatywnie w styczniu 2021r. Motywując rozstrzygnięcie wskazano, iż chronologia prac przedstawiona przez Prezydenta Wrocławia wskazywała, że działania zostały podjęte i przeprowadzono szereg zmierzających do wykonania obowiązków nałożonych w tym zakresie przez Radę. W kwietniu 2021r. Prezydent wyłożył projekt uchwały krajobrazowej do wglądu publicznego. Złożono do niego szereg uwag. W latach 2022-2023 trzykrotnie Skarżący występował do RMW o udzielenie bieżącej informacji (od czerwca 2021r.) nt. czynności wykonanych i zaplanowanych przez Prezydenta Wrocławia zmierzających do skierowania projektu uchwały krajobrazowej do RMW.

Pismem z dnia 13 października 2022r. Urząd Miejski Wrocławia poinformował Skarżącego iż:

- Prezydent nie rozpatrzył złożonych uwag oraz nie wie kiedy skieruje projekt uchwały krajobrazowej do RMW,
- zaprezentowano ten projekt wraz ze złożonymi uwagami na posiedzeniu Kolegium Prezydenta w lutym 2022r.;
- zaprezentowano ten projekt miejskim spółkom i jednostkom organizacyjnym wraz z przeprowadzeniem konsultacji w lutym i lipcu 2022r.

W kolejnych pismach (z 16 i 31 stycznia 2023r.) podtrzymano wyjaśnienia zawarte w piśmie z dnia 13 października 2022r. w tym o braku dokumentów urzędowych.

Stanowisko w imieniu Prezydenta przedstawił pismem z dnia 17 lutego 2023r. Zastępca Dyrektora Wydziału Architektury i Zabytków Urzędu Miejskiego (dalej: „Dyrektor”).

Dyrektor wyjaśnił, iż Uchwała w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, o której mowa w art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 ze zm., dalej: *Ustawa*) nie ma charakteru obowiązkowego, na co jednoznacznie wskazuje treść przywołanego przepisu: *Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane*. Rzeczona uchwała, (krajobrazowa), posiada zatem charakter fakultatywny.

Ustawa nie przewiduje również, w jakim terminie wójt, burmistrz (prezydent miasta) ma podjąć i zakończyć działania proceduralne po podjęciu uchwały *w sprawie przygotowania projektu uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane*.

Ustawodawca nie wprowadził bowiem terminu uchwalenia omawianej uchwały, a tym samym Prezydent posiada swobodę w zakresie terminu podjęcia działań przy sporządzaniu uchwały i ich zakończeniu.

W rezultacie, w ocenie Dyrektora, niezasadny jest zarzut „nie wywiązywania się od ponad 6 lat z obowiązku opracowania i skierowania do Rady Miejskiej Wrocławia projektu uchwały regulowanej art. 37b ust. 1 Ustawy”. Przepisy Ustawy nie określają terminu na opracowanie i uchwalenie przedmiotowej uchwały, a tym samym chybiony jest zarzut o ponad 6-letnim terminie „nie wywiązywania się” z jej opracowaniem i skierowaniem do Rady Miejskiej Wrocławia.

Odnośnie zarzutu dotyczącego nie rozpatrzenia od ponad 20 miesięcy uwag złożonych do projektu uchwały krajobrazowej, Dyrektor podniósł, iż opisany czas na rozpatrzenie zgłoszonych uwag do projektu uchwały (art. 37b ust. 3 Ustawy) – ma charakter instrukcyjny i jego przekroczenie nie wywołuje skutku w postaci nieważności procedury zmierzającej do uchwalania tego rodzaju aktu prawa miejscowego. Dalej zaznaczył, że na wszystkie zapytania kierowane przez Skarżącego Urząd udzielał odpowiedzi, mimo że Skarżącego wielokrotnie informowano, gdzie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego Wrocławia umieszczane są informacje dotyczące uchwały krajobrazowej Wrocławia. Zgodnie zaś z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), *informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub portalu danych, jest udostępniana na wniosek.*

Dyrektor wyjaśnił, że Skarżący był każdorazowo informowany o działaniach podejmowanych w sprawie dotyczącej prac przy uchwale krajobrazowej, w tym min.:

- w dniu 13 stycznia 2023r. na wniosek z dnia 17 stycznia 2023 r. (znak WAZ-RI.1431.2.2023.ML-1, nr kan. 38/2023),
- w dniu 13 października 2022r. na wniosek z dnia 25 sierpnia 2022 r. (znak WAZ-RI.1431.171.2022.KŚ-2, nr kan. 22133/2022) oraz pismem znak WAZ-RI.1431.171.2022.ML-1, nr kan. 22133/2022 – przedłużenie terminu,
- w dniu 2 lutego 2022 r. i w dniu 3 stycznia 2022 r. na wniosek z dnia 29 grudnia 2021r. i w nawiązaniu do odpowiedzi udzielonej w dniu 10 listopada 2021 r. na wniosek z dnia 4 listopada 2021r. (znak WAB-RI.1431.255.2021, nr kan. 36812/2021),
- w dniu 3 listopada 2020 r. na wniosek z dnia 28 października 2020 r. (WAB-AA.1431.240.2020.KŚ.1, nr kanc. 33841/2020),
- w dniu 22 marca 2019 r. na pismo z dnia 6 marca 2019 r. (WAB-AA.7021.497.2019, nr. kanc. 7289/2019).

Zgodnie z dyspozycją art. 37a ust. 1 ustawy, Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Bez wątplenia zgodzić należy się ze stanowiskiem zawartym w odpowiedzi na skargę, zgodnie z którym przedmiotowa uchwała ma charakter fakultatywny w tym znaczeniu, iż to rada gminy decyduje o tym, czy i w jakim kształcie podejmie inicjatywę uchwałodawczą. (tak. H. Izdebski (red.), I. Zachariasz (red.); Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz Opubl. WKP 2023. Lex).

Komisja zauważa, iż Uchwałą NR XXX/606/16 z dnia 15 września 2016r. w sprawie przygotowania projektu uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, Rada Miejska Wrocławia przystąpiła do przygotowania projektu uchwały w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. (§ 1 uchwały). Rada Miejska Wrocławia nie określiła jednak terminu jej zakończenia. Wobec braku ustalenia granic czasowych jej przygotowania i przedstawienia Radzie Miejskiej Wrocławia, zarzut opieszałości a nawet bezczynności Prezydenta Wrocławia w wykonaniu przedmiotowej uchwały może mieć swoje uzasadnienie jedynie wówczas, gdy nie podejmie on żadnych działań w tym zakresie, ewentualnie będą to czynności pozorne albo opieszale. Chronologia prac związanych z przygotowywanym projektem uchwały ustalającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą

być wykonane przedstawiona przez Prezydenta Wrocławia wskazuje, iż takowe zostały podjęte i do tej pory przeprowadzono szereg czynności zmierzających do wykonania obowiązków nałożonych w tym zakresie przez Radę Miejską Wrocławia. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż rozpatrując poprzednią skargę w tym zakresie na Prezydenta Wrocławia, a to w styczniu 2021r. Rada Miejska Wrocławia miała wiedzę na temat postępu prac oraz zarzutów wobec Prezydenta co do opieszałości, a mimo tego nie określiła terminu zakończenia prac nad projektem, co może wskazywać na fakt, iż akceptuje działania organu wykonawczego.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 2 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

2. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Zespołu Szkolno – Przedszkolnego nr 12 we Wrocławiu- druk nr 1820/23
Zreferowała: Dyrektor Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 2,

Dnia 8 stycznia 2023 r. (...)*) (dalej: Skarżąca), złożyła skargę na Dyrektora Zespołu Szkolno- Przedszkolnego nr 12 we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”) zawierającą zarzut nierzetelnego wyjaśnienia skargi z dnia 17 grudnia 2022 r, dotyczącej sposobu prowadzenia zajęć wychowania fizycznego w klasie dziecka Skarżącej.

Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor pismem z dnia 8 lutego 2023r., w którym poinformował, że podjął wszystkie możliwe czynności wyjaśniające w sprawie zgłoszonej przez Skarżącego rodzica.

...

Mając na uwadze powyższe oraz analizę eksperta Komisja w wyniku głosowania jednogłośnie (za – 6 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 0 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

3. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego - druk nr 1821/23

Zreferowała: Radca Prawny Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego

Pismem z dnia 9 lutego 2023 r. (...)*) (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego (dalej: „Dyrektor”), zawierającej zarzut nienależytego wykonywania zadań w trakcie rozpatrywania wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

Odpowiedzi na skargę udzieliła Dyrektor pismem z dnia 23 lutego 2023 r., przedstawiając następujące wyjaśnienia.

W dniu 2 grudnia 2022 r. godz. 15:49 (z datą wpływu 5 grudnia 2022 r.) Skarżąca zwróciła się do Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego (dalej :”WCRS”) w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) z wnioskiem przesłanym drogą elektroniczną o udostępnienie kopii dokumentów finansowych dot. Rady Osiedla Muchobór Wielki, tj. faktur za paliwo do kosiarki za lata 2020 i 2021 r. Odpowiedź przygotowana została w dniu 19 grudnia 2022 r. Następnie, w dniu 19 stycznia 2023 r. o godzinie 14:14 za pośrednictwem poczty elektronicznej e-mail Skarżącej zwróciła się do Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) z wnioskiem o udzielenie informacji dot. umów pomiędzy Gminą Wrocław lub Radą/Zarządem Osiedla Muchobór Wielki, a (...)*) (aktualne i archiwalne, obowiązujące w latach 2020, 2021, 2022 i 2023 oraz faktur wystawianych przez ww. podmioty w związku z działalnością Rady Osiedla i Zarządu Osiedla Muchobór Wielki (wniosek dot. kopii faktur i umów). Jednocześnie w dniu 19 stycznia 2023 r. o godzinie 16:40 oraz 19:20, również za pośrednictwem poczty elektronicznej e-mail, Skarżąca zwróciła się o dodatkowe protokoły z sesji RO z 2021 r., a także o udostępnienie faktur lub innych dokumentów księgowych dotyczących zakupu

paliwa, a także innych rzecz i usług dotyczących boiska przez RO lub Zarząd Osiedla Muchobór Wielki w 2022 r. oraz 2019 i 2018 r. Skarżąca począwszy od listopada 2022 r. regularnie korespondowała w sprawie Rady Osiedla Muchobór Wielki z pracownikiem WCRS,. Przykładowo, dnia 17 stycznia 2023 r. godz. 13:20, Skarżąca zawnioskowała o informację publiczną w zakresie majątku trwałego i innych przedmiotów, będących własnością tej Rady Osiedla, w szczególności w zakresie dotyczącym posiadania kosy spalinowej lub kosiarki, dotyczącym wykazu majątku w 2020r., 2021 r. i 2022 r. Ilość prowadzonej korespondencji w sprawie Rady Osiedla łącznie obejmuje około 30 wniosków począwszy od końca listopada 2022 r. do chwili obecnej.

Z uwagi na obszerny zakres składanych poszczególnych zapytań i wniosków oraz konieczność podjęcia dodatkowych czynności związanych z wytypowaniem i usystematyzowaniem żądanych informacji, tj. sięgnięciem do dokumentów źródłowych, w tym archiwalnych oraz weryfikacją wszystkich złożonych we wskazanym czasie dokumentów finansowych i wykazów, a także kopiowaniem i skanowaniem poszczególnych informacji, wnioski dot. udostępnienia tego zakresu zostały zakwalifikowane jako informacja przetworzona, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1) ustawy.

W ustawie o dostępie do informacji publicznej ustawodawca nie definiuje terminu informacji przetworzonej. Zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych informacją przetworzoną jest taka gotowa informacja (dokument), którą na dzień złożenia wniosku, podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej nie dysponuje. Do udostępniania informacji publicznej przetworzonej po stronie podmiotu zobowiązanego podjęte muszą być pewne dodatkowe czynności wymagające sięgnięcia i wyselekcjonowania spośród dokumentów źródłowych. Informacja przetworzona to informacja, której uzyskanie wymaga dokonania stosownych analiz, zestawień połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych środków osobowych i finansowych (oddelegowanie pracowników Zespołu wyłącznie do wyszukania i przetworzenia żądania wniosku).

Co jest również istotne w tej sprawie, uzyskanie informacji przetworzonej jest możliwe w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. W przeciwieństwie do informacji prostej, przy której od osoby chcącej ją uzyskać, nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego, udostępnienie informacji przetworzonej wymaga wykazania, że jej uzyskanie jest uzależnione od istnienia szczególnie istotnego interesu publicznego. Wnioskodawca powinien w związku z tym wykazać, że informacje, które zamierza uzyskać, nie dotyczą wyłącznie jego interesu, że działa on w interesie publicznym, a sprawa, o której chce zostać poinformowany, ma szczególne znaczenie dla funkcjonowania odpowiedniego szczebla organów samorządu terytorialnego, tutaj w zakresie funkcjonowania Rady Osiedla.

Skarżąca wnioskując o kolejne informacje oraz prowadząc systematyczną korespondencję z pracownikiem WCRS w sprawach dot. Rady Osiedla Muchobór Wielki, nigdy nie uzasadniła uprawnień do uzyskania wnioskowanej informacji publicznej poprzez wykazanie, w jaki sposób zakres tego obszernego żądania, obejmujący okres począwszy od 2018 r., jest szczególnie istotny dla interesu publicznego. Pracownicy WCRS w sposób systematyczny przedkładali żądane dokumenty, umowy oraz inne wyjaśnienia związane z funkcjonowaniem Rady Osiedla, zgodnie z terminem ustawowym przewidzianym na udzielenie informacji publicznej. Brak wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego, a z drugiej strony obawa, aby dokumenty finansowe, umowy oraz inne dane nie zostały bezpodstawnie użyte do celów prywatnych, osobistych czy komercyjnych, spowodowały że podjęta została decyzja o sporządzeniu przedmiotowej klauzuli poufności i przedłożeniu jej do podpisu.

Dnia 9 lutego 2023 r. Dyrektor wskazała na podstawy faktyczne i prawne wyjaśniające potrzebę objęcia zakresu przekazywanych dokumentów klauzulą poufności. Powyższe wynikało z konieczności zapewnienia, aby dokumenty finansowe nie były wykorzystane

niezgodnie z przeznaczeniem, tylko służyły szczególnie istotnemu interesowi publicznemu. Oświadczenie o poufności w żaden sposób nie wyłącza ani nie ogranicza prawa Skarżącej do zawiadomienia organów ścigania w przypadku uzasadnianego podejrzenia popełnienia przestępstwa. Z treści klauzuli o poufności wynika, że oświadczenie to nie ma zastosowania i przestaje obowiązywać w przypadku konieczności ujawnienia dokumentacji zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, jak również wskazuje na intencje, jakimi kierowała się Dyrektor , tj. potrzebę zapobieżenia jakimkolwiek szkodom, w przypadku gdyby Skarżąca wykorzystwała posiadane dane niezgodnie z przeznaczeniem, a zatem gdyby nie kierowała się szczególnie istotnym interesem publicznym. Podkreślić należy, iż Wrocławskie Centrum Rozwoju Społecznego, pomimo ilości składanych wniosków, w żadnym wypadku nie ograniczało prawa Skarżącej do uzyskania informacji publicznej. Wszystkie wnioski i pisma Skarżącej były systematycznie załatwiane. Skarżąca jednak winna mieć świadomość, że zakres żądanych informacji wymagał od urzędników sporego zaangażowania i odpowiedzialnego zarządzania udostępnioną informacją.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania jednogłośnie (za – 6 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 0 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad IV. Komisja jednogłośnie przyjęła sprawozdanie z działalności w 2022 r.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI KOMISJI SKARG, WNIOSKÓW I PETYCJI RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA w 2022 roku:

1. Liczba posiedzeń: 13
2. Liczba rozpatrzonych:
  - wezwań : 1
  - skarg do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego: 2,

- skarg: 33,
- petycji: 9,
- wniosków: 8.

Ad V. Przyjęcie protokołów nr 52 i 53 z poprzednich posiedzeń

Ad VI. Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Na tym posiedzenie zakończono.

Czesław Cyrul
Przewodniczący Komisji

Protokół sporządziła: Barbara Grosel